

Про роботу одного поста

У кожного поста сприяння партійно-державному контролю своя область роботи і своя специфіка. Центр ваги роботи поста сприяння при ректораті ОДУ — в перевірці різноманітних господарських робіт, які проводяться в університеті. Завдання це важке і відповідальне.

Так, в лютому представники поста разом з компетентною комісією провели перевірку виконання робіт і витрачання матеріалів при капітальному ремонті обсерваторії в с. Маяки і гурторжитку № 2. В результаті перевірки виявлено ряд недоліків в роботі ремонтників і в проведенні охляти робітників. На ці недоліки було вказано відповідальним особам.

В березні членами комісії перевірялась якість ремонту, який було проведено в будинках № 12 і № 14 по вулиці Шепкіна і в фізінституті. Після перевірки було складено акт, де було викладено результати роботи комісії і вказувався цілий ряд недоліків в роботі. Цей акт обговорювався на розширеній виробничій нараді адміністративно-господарській частині університету у березні.

Добре справились із своїм завданням члени поста В. В. Іваненко і І. Л. Ротенберг. Вони детально перевірили порядок розборки печей, а також порядок здачі і заприходуванням кафелю. Цей акт, як і попередній, був обговорений на засіданні партійного бюро ректорату.

В своїй роботі наш пост тісно зв'язаний з партбюро ректорату. Робота поста знаходить своє відбиття і в нашій стінгазеті. Ми розуміємо, що лише в тісному контакті з громадською групою і пости сприяння партдержконтролю зможуть добитися відчутних результатів в роботі.

В цій замітці ми розповіли лише про деякі справи нашого поста. Цих справ значно більше, але ще більше їх попереду. Перед нами — багато завдань і на їх виконання потрібно зосередити всі зусилля.

М. Я. ПЕТРЕНКО, А. Н. УМАНСЬКИЙ,
члени посту сприяння при ректораті.

Запалити комсомольський вогник на курсах!

Комсомольська організація хімічного факультету мала можливість проаналізувати свою роботу протягом літа і осені.

Як відомо, в літній період комсомольці працювали на різних будівельних об'єктах університету і міста. Хімфак зайняв II місце. У вересні ми працювали на полях колгоспів. Перед поїздкою в колгосп хіміки кинули клич до всіх студентів університету за скоріше виконання сільськогосподарських робіт. Вони свого слова дотримали. Хіміки були серед передових.

Ці успіхи були можливі тому, що комсомольці факультету вірно зрозуміли свої завдання, комсомольське бюро своєчасно провело організаційну роботу. Але багато фактів показали, що в житті комсомольської організації разом з тим є ще резерви, які не були використані на повну міру.

І сьогодні, коли ми повернулися до нашого університету і нам доводиться вирішувати головне зав-

дання — підготовку свідомих і висококваліфікованих спеціалістів, — нам хочеться поговорити про ці резерви.

Слово —
комсомольському активістові

Мова йде про курсові бюро. Візьмемо II курс (комсорг курсу — В. Пуляєва). Тут під час роботи на будівництві в повній мірі виявилась роль комсомольського бюро. Воно проявило особисту ініціативу в організації праці — розбило курс на ланки, поставило конкретне завдання, контролювало виконання, було в курсі всіх справ. І робота була виконана в короткі строки і високоякісно. III курс (комсорг — Л. Дашук); тут, звичайно, не так. Працювали добре, але дякуючи ініціативі самих студентів (особливо Атанасова, Арнаутова, Бородусь). А бюро курсу плелось в хвості. I курс (комсорг

А. Семенова) особистою ініціативою організував підготовку концерту для трудівників села, у них проводились комсомольські збори, на яких жваво і принципово обговорювались питання продуктивності і дисципліни, виходили бойові листки. І це робилось у них цікаво, з вогником. Добре була поставлена робота на II і IV курсах, чого не скажеш про III курс. Тут до роботи ставились формально, безініціативно, не відчувалося, що курсом керує комсомольське бюро.

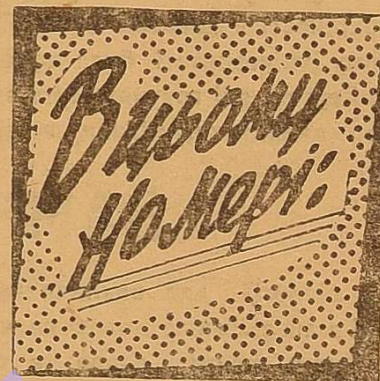
В комсомольському житті є вже багато відомих, перевірених форм роботи. Цьому немає потреби вчити товаришів. Головне, щоб ці форми проводились з вогником, щоб вони не перетворювались в формальність. А це якраз і було у третьокурсників. Це — свідок безініціативності всього курсового бюро.

Робота факультетського бюро складається з того, щоб опиратися в своїй роботі на курсові бюро і групорів. Якщо факультетське бюро буде розпорошувати свої сили, підмінити курсові бюро, то це ніякої користі не принесе.

На мій погляд завдання факультетського бюро — в координації і всебічній допомозі в роботі курсових бюро. Якраз курсові бюро, які найтісніше зв'язані з комсомольськими масами, в тісному зв'язку з бюро факультету повинні виявляти ініціативу, проводити комсомольську роботу з вогником. Якраз вони повинні бути заспівувачами всіх справ, збуджувати і притягувати кожного комсомольця до виконання найвищих завдань нашого життя.

Потрібно запалити комсомольський вогник на кожному курсі. І справа кожного комсомольського бюро курсів підтримувати його яскраве горіння.

Л. БІЛОУС,
комсорг хімфаку.

ЗВІТНО-ВИБОРНІ ПАРТЗБОРИ НА ФАКУЛЬТЕТІ — 2 СТОР.

ДО 100-РІЧЧЯ УНІВЕРСИТЕТУ — 3 СТОР.

ЮВІЛЕЙ ВЧЕНОГО — 3 СТОР.

М. ШАТРОВ.

Семинар з історіографії

При кафедрі історії СРСР організовується науковий семінар з радянської історіографії. Тема: «В. І. Ленін — основоположник радянської історичної науки».

Зайняття семінару розраховані на 2 роки.

В семінарі візьмуть участь студенти, викладачі, лаборанти, можуть взяти участь студенти-заочники, вчителі історії середніх шкіл і технікумів. Доповіді можуть спо-

чатку заслуховуватись на наукових гуртках. Доповіді і реферати подаються в закінченому вигляді для того, щоб можна було їх надрукувати в збірнику доповідей і рефератів з даної теми З їх тематикою можна познайомитись на кафедрі історії СРСР. Хто бажає, може внести більш вузькі і конкретні теми.

Керує семінаром доцент П. Г. Чухрій.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 28 (764).

Вівторок, 22 жовтня 1963 р.

Ціна 2 коп.

З ВЕЛИКИМ ПІДНЕСЕННЯМ

11 жовтня цього року в приміщенні Роздільнянського районного будинку культури відбувся семінар пропагандистів, який організував Роздільнянський партком України з участю викладачів ОДУ.

Семінар відкрив інструктор ідеологічного відділу парткому І. М. Піщанський, який поставив перед пропагандистами конкретні завдання, які визначив історичний червений Пленум ЦК КПРС.

Потім виступили шефи-викладачі кафедри історії КПРС Одеського державного університету: доцент І. Г. Леонов — про боротьбу проти розкольників діяльності китайських опортуністів за єдність світового комуністичного ру-

ху, доцент Я. М. Штернштейн — про творче вивчення марксистсько-ленінської теорії, кандидат історичних наук С. І. Цимбал — про міжнародне становище Радянського Союзу.

Після доповіді секретаря парткому Я. В. Сивуна про стан і перспективи розвитку сільського господарства району, розпочалась робота секції економіки, основ марксистсько-ленінської філософії, морального кодексу і комсомольської освіти.

Кількість людей, які навчаються в сітці політичної освіти, в цьому році значно виросла і складає по району близько 5 тисяч чоловік, буде також працювати 37 теоретичних семінарів і 153 гуртка.

Семінар пропагандистів пройшов з великим піднесенням і з хорошою зарядкою напередодні нового навчального року в сітці політичної освіти Роздільнянського району.

М. ШАТРОВ.

Нічого особливого — чудова людина

(маленький нарис)

НЕВЕЛИЧКЕ село — Звягінці, — над яким небо таке синє-синє, як очі володимирової матері, розкидало свої білосніжні будиночки із чудовими стрункими тополями та шапками каштанів. Ви не були тут? Ні? О, як тут чудово весною, коли вся природа пробуджується після зимової сплячки. Тягнеться до неба ніжно-зелена травичка, на яку шкода ступати — зімнеш, підіймають в синє-синє небо свої білі свічки каштани; повітря насичене пахощами цвіту акацій і садів...

Так, ось тут пройшло босоніге дитинство Володі, промайнула юність, шкільні роки.

Його обличчя освітліла лагідна посмішка, коли він думкою перенісся в мильце:

— Потім Балтика, тільки замість косоворотки, солоний пронизливий вітер замість аромату садів та акацій, одним словом — служба...

І ось Одеса. Університет. Авторучка замінила автомат, підручники — статут, кипуче студентське життя — строгу флотську службу.

Авторитет прийшов якось сам по собі, хоча Володимир Гриник і не був в числі відмінників. Але чим він завойований?

— Хороший громадський діяч, добре виконує всі комсомольські доручення, — каже комсорг III курсу Гриць Логвіновський, — але головне — чуйний товариш.

Чуйність — ось та із рис, яку підкреслюють всі колеги Володі в його характері і яка говорить про благородство його душі. У важку хвилину він завжди прийде на допомогу товаришеві, він завжди буде поруч з тим, хто потребує підтримки.

А скільки відповідальних комсомольських доручень прийшло виконати Володі за ці два роки навчання в стінах університету?! Тут і організація шахового турніру у підшефних, і участь в дискусії «Мистецтво і сучасність» і виступ за спортивну честь факультету, і... та хіба можна все перелічити?

Але це не все, що зробив Володимир Гриник. Адже до того ж він профорг III-го курсу, член профбюро факультету, за-

місник голови студради гурторжитку № 2. Адже скрізь треба встигнути, все зробити, нічого не забути — навкруги люди, яким ти потрібен.

І незважаючи на зайнятість, Володя протягом року відвідував і успішно закінчив курси лекторів-міжнародників.

— Володя один із активних членів лекторської групи факультету, — говорить А. Низов. — Він недавно закінчив курси, а вже встиг прочитати ряд лекцій на підприємствах міста.

Тематика лекцій молодого лектора різноманітна. Тут не тільки лекції про міжнародне положення, але й про значення рішень останніх Пленумів ЦК КПРС і роль технічного прогресу в покращанні добробуту трудящих та інші.

І коли я звернувся до одного із товаришів Володі Гриника Драчука з проханням, щоб він розповів мені про Володю, він відповів коротко і просто: «Нічого особливого — чудова людина!».

О. СЕМЕРІН.

На історичному факультеті відбулось засідання археологічного гуртка. Доцент М. С. Синицин розповів багато цікавого про роботу Кримської конференції Одеського археологічного товариства.

***

Розпочали свою роботу гуртки художньої самодіяльності. 17 жовтня відбулась репетиція струнного оркестру. В репертуарі гуртка: фантазія, народні пісні і класика.

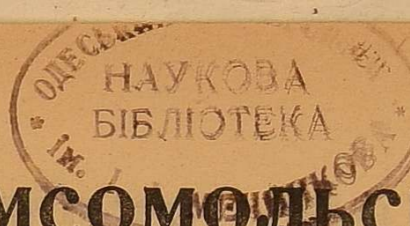
***

В університеті розпочав свою діяльність «Комсомольський прожектор». Він побував уже на двох факультетах: мехматі та істфаці.

***

15 жовтня в молодіжному кафе «Червоні вітрила» відбувся вечір студентів університету. Вечір пройшов з великим успіхом.

Handwritten note in the left margin: "Коротко" (Briefly).

РОЗМОВУ ВЕДУТЬ КОМУНІСТИ

ІДУТЬ ЗВІТНО-ВИБОРНІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ НА ФАКУЛЬТЕТАХ

ФІЛОЛОГИ: **ВИЩЕ ВИМОГЛИВІСТЬ!**

14 жовтня відбулися звітно-вибірні збори парторганізації філологічного факультету. Зі звітною доповіддю виступив секретар партійного бюро факультету доцент тов. А. А. Жаборюк.

Багато зусиль приклала партійна організація факультету для поліпшення трудової дисципліни, яка була поганою на початку минулого навчального року, для підвищення успішності студентів. На факультеті помітно активізувалася навчально-методична робота. Особливо помітними були успіхи викладачів у науково-дослідній роботі, про що свідчить значна кількість надрукованих у республіканських, місцевих і університетському виданнях монографічних досліджень викладачів факультету (професор Д. Г. Елькін, доценти І. М. Дузь, Г. А. Вязовський, А. А. Москаленко, К. Ю. Данилко, А. В. Недзвідський, та інші).

Відзначена була в доповіді робота кращих агітаторів факультету (М. К. Мартиновська, О. П. Ковальчук, П. Т. Маркушевський та інші). Взагалі виховна робота на факультеті за звітний період значно поліпшилася, в чому немала заслуга члена партійного бюро факультету доцента А. А. Москаленка. Дано аналіз роботи членів партійного бюро. Проаналізовані і недоліки в роботі.

Товариші, які взяли участь в обговоренні, піддали критиці окремі сторони роботи партійного бюро. Було відзначено, що у виховній

роботі на факультеті кафедри можуть брати значно більшу участь, ніж до цього часу. Викладачі факультету, члени партійної організації повинні були ще більше уваги приділити студентам, що живуть на кутках, цікавитися не тільки фізичними умовами їх життя, але й мати на увазі можливі нездорові впливи на молодь, які можуть привести до аморальних вчинків, як це трапилося з Машею Гуржій.

Турбувало товаришів (очевидно, не тільки тих, що виступали) становище, яке створилося на V курсах. Студенти роз'їхалися на стажування в райони області і не підтримують зв'язків з факультетом, не підтримують зв'язків з керівниками дипломних робіт. А їм доведеться ще складати кілька іспитів, прослухати ще кілька курсів.

Бажано, щоб у цьому навчальному році більш жваво працювали студентські наукові гуртки, щоб тематика їх стала більш сучасною, мала більш зв'язки з науковою тематикою кафедр.

Цікавим був виступ декана факультету, доцента тов. І. М. Дузя, який на прикладі аналізу роботи V Міжнародного славістичного з'їзду показав, як необхідна нам партійна виховність наших лекцій з продуманим, від душі йдучим словом вихователя, як неухильно і постійно треба вести ідеологічну боротьбу за свідомість молодих будівників комунізму.

Цікавості на англійській мові, добре обладнаного фонетичного кабінету. А це особливо затрудняє підготовку студентів до пасивної і активної практики, яка розпоч-

В роботі звітно-вибірних зборів взяв участь секретар партійного комітету університету тов. Л. Х. Калустян, який у своєму виступі підкреслив, що вимогливість викладачів до самих себе як вихователів молоді повинна бути високою. Не повинен мати місця й лібералізм — один з засобів завоювання дешевого авторитету у студентів-початківців. Треба боротися за виховання у студентів почуття обов'язку перед державою.

На зборах був обраний новий склад партійного бюро факультету. Секретарем партійного бюро обрано доцента тов. М. В. Павлюка.

РІШЕННЯ ПЛЕНУМУ ЦК КПРС — В ЖИТТЯ!

На хімічному факультеті

Збори пройшли активно. Присутні були всі комуністи. В обговоренні доповіді секретаря партбюро І. Й. Бурштейна взяло участь 25% складу парторганізації.

Виступаючи говорили про досягнення та недоліки в роботі парторганізації. Доц. А. І. Позігун сказав, що на факультеті покращилась виховна та наукова робота студентів. Про успішність та навчання студентів говорили комуністи Г. Є. Дмитрієвський, З. П. Суранова та ін. Цілий ряд інших питань було обговорено на зборах.

Був обраний новий склад партбюро факультету. Секретарем обраний А. І. Позігун.

Багато теплих слів було сказано про участь історичного факультету в будівництві гуртожитку — цього своєрідного пам'ятника братодетства і свідомості сучасних студентів-істориків. Безсумнівно, наші наступники будуть вдячні нам. Студенти-першокурсники не відставали в роботі від своїх стар-

ленкова, Астахов. Студенти Ройчина і Жиленкова несистематично відробляють матеріал, який пройшла група. Треба названим товаришам подумати і серйозно взятись за навчання.

Керівник секції англійської мови Л. Н. СЕНЕЧКІНА, викладачі: Є. І. КОРЖЕНЕВ-СЬКА, А. А. БАРБАРИГА, О. Г. ДОРОХІН.

ГЕОГРАФИ: **Бути принциповими!**

Зі звітною доповіддю про роботу партбюро факультету виступив тов. І. О. Одинцов. В обговоренні доповіді взяло участь 9 чоловік. Комуністи в своїх виступах торкалися різних питань з життя факультету, говорили про те, що їх хвилює, піддавали принциповій критиці недоліки, які мали місце в роботі парторганізації.

Декан факультету т. Г. П. Міщенко розкрив причини зниження успішності в минулому навчальному році. Це результат того, що кафедри стали менше уваги надавати учбовому процесу, мало працюють із студентами, не знають інтересів і запитів студентів.

— Індивідуальна робота із студентами стала рідкісним явищем на факультеті, — говорить комуніст І. П. Зелінський.

Він піддав критиці той факт, що партбюро в останній час послабило роботу з комсомолом, не допомогло комсомольському бюро і його секретарю т. Гаркуші в налагодженні комсомольської роботи на факультеті.

Говорячи про випадки порушення дисципліни під час роботи в колгоспі тов. Калустян підкреслив, що тут справа не стільки в студентах, скільки в керівниках окремих груп і курсів. Ряд викладачів самі стояли не на висоті, не про-

явили стійкості, гнучкості, принципності.

На яскравих прикладах, співставляючи добру роботу 1 і 4 курсів з роботою 2 і 3 курсів, виступаючий показав, що порушення дисципліни, яке мало місце на геофаці, є результатом безпринципового ставлення деяких викладачів.

Цікавим був виступ студента I-го курсу т. Горбача. Він говорив, що процес входження першокурсників в колектив, слід би пришвидшити, але цим на факультеті мало займаються. Тов. Горбач говорив далі про те, що багато, вступаючи до вузу, пишуть в анкетах, що випускали стінгазети, танцюють, співають і взагалі активісти, а коли вже вступили, то від усього відмовляються. А деякі, навіть, вже вибули з комсомолу. «Мені здається, — каже він, — що буде не зайвим заглянути в їх справи і провести комсомольські збори з цього приводу».

Все хвилює комуністів геофаку: і естетичне виховання студентів, і робота теоретичних семінарів на факультеті.

— Цікаві, дуже корисні доповіді бувають у нас на семінарах, — говорить тов. Матковська. — А чому б ці доповіді не прочитати потім студентам?

Комуністи т. т. Гуревич, Ланда, Пазюк піднімають питання про необхідність залучення математиків до географічної науки.

Збори накреслили конкретну програму дій для покращання виховної роботи в світлі рішень червеного Пленуму ЦК КПРС.

У складі нового партбюро: т. т. Зелінський (секретар), Полоса, Міщенко, Капустін, Повітчана.

Ще раз про будівництво

їх товаришів, вони змагались, щоб краще і більше зробити.

Будівники не могли намілюватися старанністю Гриші Фетова, самого скромного товариша, Колі Поди, який завжди був там, де важче, комуніста Валреія Трояновського, про якого багато говорили сторінки бойових листків.

А скільки добрих слів сказано на адресу комуністів Болденко, Отливанова, комсомольця Діми Чистякова, Колі Джужука, Юри Павлюка!

Наші дівчата теж проявили на будівництві ентузіазм і старанність. Комуніст Галя Сіліонова завжди була зачинателем змагання; Р. Навоєнко, Л. Кошева, Т. Черкасова завжди акуратно виконували і перевиконували денні

Але на жаль, на будівництві відбувся один прикрий випадок. Мо-

ва йде про етику. Іде робота. Кипить змагання. І в цей час попереду будівничої площадки, на піску під яскравим осіннім сонцем розсілися дівчата. Що ж, хто не втомлюється? Дівчата підносять розчин. Вони забезпечили майстра — присіли. Хіба не можна? «Можна», — говорять дівчата; «можна», — говорить майстер. І був би забутий цей випадок, якби не потрапив на плівку фотокореспондента.

З точки зору етики ці дівчата вели себе не краще. Але нам дуже не хотілось би, щоб ця хвилинка помилки поклала тінь на всю роботу першокурсників — на роботу, яку самі будівники оцінили словом «Добре!».

Г. ГОНЧАРУК,
А. СУКОВАЧ,
Н. ПАНЧЕНКО,
ст. I курсу істфаку.

ЗАНЯТТЯ В СПЕЦГРУПАХ

фії і біології для викладання в школі з англійською мовою навчання. Таким чином, зараз є такі групи на II курсі математичного і біологічного, на III курсі фізичного і біологічного, на III курсі математичного і на V фізичного і географічного факультетів.

В зв'язку з тим, що відсутня програма, секції англійської мови прийшлося провести велику роботу по складанню планів і відбору учбового матеріалу.

Для груп, які не поїхали в колгосп, у вересні був організований комплекс додаткових занять, в зв'язку з чим загальна кількість годин збільшилась в два рази, дійшовши до 24 годин на тиждень. І це позитивно відбилося на рівні знань студентів.

Необхідно відзначити, що в своїй роботі ми стикаємось з відповідними труднощами. До них треба в першу чергу віднести: відсутність програми, підручників, учбових і наочних приладів з спе-

цетальності на англійській мові, добре обладнаного фонетичного кабінету. А це особливо затрудняє підготовку студентів до пасивної і активної практики, яка розпоч-

неться в листопаді цього року у студентів V курсу. Говорячи про роботу студентів, хочеться відзначити, що в основному студенти спецгрупи працюють серйозно і вдумливо, добре готуються до занять, беруть участь в самодіяльності англійською мовою, проявляють інтерес до своєї майбутньої спеціальності.

Але деякі з них мало цікавляться додатковою літературою, рідко читають журнали і газети мовою, яку вивчають. На V курсі геофаку нерегулярно відвідують заняття студенти Єрьомін, Поманська, слабо працюють Клименко, Гусак. На паралельному курсі фізичного факультету студенти Ройкман, Зилова, Светельшук, Тимошіна не проявляють на заняттях потрібної активності.

Особливо треба відзначити несерйозне ставлення до занять групи IV курсу мехмату. У вересні студенти цієї групи мали можливість приділити мові максимум часу. Маючи на тиждень 24 год. заняття по мові, більшість з них не серйозно поставились до оволодіння знаннями. Часто пропускають заняття студенти Плотнікова, Жи-

ленкова, Астахов. Студенти Ройчина і Жиленкова несистематично відробляють матеріал, який пройшла група. Треба названим товаришам подумати і серйозно взятись за навчання.

Керівник секції англійської мови Л. Н. СЕНЕЧКІНА, викладачі: Є. І. КОРЖЕНЕВ-СЬКА, А. А. БАРБАРИГА, О. Г. ДОРОХІН.

ДВА ТИЖНІ В АРХІВІ

В цьому році V курс історичного факультету був вперше направлений на архівну практику в м. Харків де є два республіканські архіви: Центральний Державний Архів Жовтневої революції і соціалістичного будівництва УРСР і філіал історичного Архіву УРСР. Правда, цим щасливим випадком ми зобов'язані часу і природі, які привели в аварійний стан будинок Одеського державного архіву. Метою практики було знайомство з роботою архіву і набуття навиків роботи з документами і архівним матеріалом.

УДАЖР — велика наукова установа, де проводиться обробка й

публікація документів. В архіві багато фондів. Після ознайомлення з роботою, ми написали реферати на основі одного з фондів. З цієї роботи успішно справились В. Корєцький, А. Маковєєнко, В. Курохта,

Л. Солтановська та інші. Цікавий реферат про створення комуністичної партії Західної України і підібрав цікавий матеріал для написання дипломної роботи В. Курохта. Ю. Слезовський написав цікаву роботу про діяльність Україн-

ського ревкому. А. Нехороших знайшов ряд неопублікованих матеріалів про раціоналізаторський рух в роки I п'ятиріччя.

Весь курс загалом працював добросовісно і вперто. У студентів виявився інтерес до роботи над документами, виробились навички роботи в архіві. Працівники архіву відзначили вперту роботу студентів над оволодінням методикою роботи в архіві.

У вільний від роботи час студенти відвідали історичний музей, Харківський тракторний завод, зробили екскурсію по історичних місцях міста.

В. КОЛОДЯЖНА.

В ЦЬОМУ місяці наша наукова громадськість відзначає славне

СЛАВНИЙ ШЛЯХ ВЧЕНОГО

80-річчя з дня народження і 50-річчя науково-педагогічної і громадської діяльності професора нашого університету, доктора фізико-математичних наук, заслуженого діяча наук УРСР, директора Науково-дослідницького інституту фізики ОДУ, лауреата Державної премії — Еллідіфора Анемподистовича Кирилова.

Закінчивши в 1907 р. фізико-математичний факультет Новоросійського університету, Е. А. Кирилов, дякуючи виявленим здібностям, був залишений при університеті для підготовки до професорського звання. З того часу Еллідіфор Анемподистович займається науково-педагогічною і громадською діяльністю.

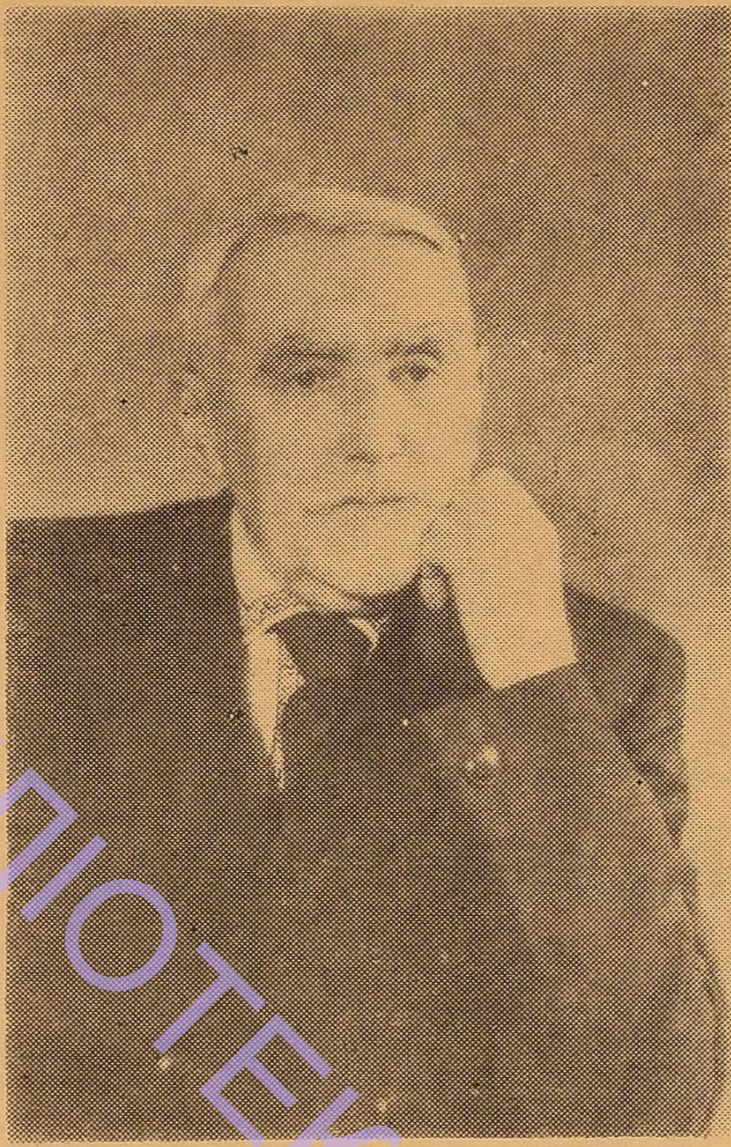
Професор Е. А. Кирилов — видатний вчений в галузі оптики, організатор і науковий керівник третьої в СРСР школи в галузі фізики фотографічного процесу.

Перебуваючи протягом більше сорока років завідуючим кафедрою експериментальної фізики нашого університету, беззмінним науковим керівником і директором Науково-дослідницького інституту фізики, Еллідіфор Анемподистович підготував і виховав велику кількість спеціалістів вищої кваліфікації. Його численні учні займають керівні посади в університетах і інститутах країни, а в Одесі майже всі завідуючі кафедрами фізики вузів нашого міста — учні Еллідіфора Анемподистовича.

Наукова діяльність Еллідіфора Анемподистовича охоплює, починаючи з 1907 р., чотири цикли. Перший — присвячений питанням молекулярної фізики; другий — вченню про аномальну дисперсію в ліпманівських кольорових фотокартках; третій — внутрішньому фотоэффекту в напівпровідниках і, нарешті, четвертий — вивченню поглинання світла в колоїдних солях срібла.

Робота Еллідіфора Анемподистовича і його численних учнів в цій галузі являє собою великий інтерес і має принципове значення для розуміння механізму дії світла і природи світлочутливості фотографічних шарів, які складають центральну проблему фізики фотографічного процесу.

Застосовуючи спектрофотометричний метод, який розроблено Еллідіфором Анемподистовичем, колектив Інституту фізики провів великі і важливі дослідження. Значення результатів, які були одержані проф. Е. А. Кириловим та його співпрацівниками, виходить далеко за межі галузі фотохімії та фотофізики. Велике значення цих робіт було відзначено високою нагородою — Державною премією.

Зараз Еллідіфор Анемподистович Кирилов продовжує керувати широким циклом досліджень, які ведуться в НДІ фізики.

Відзначаючи славу дату, наукова громадськість сердечно вітає ювіляра і бажає йому доброго здоров'я та нових успіхів на славу радянської науки.

Доц. Ж. Л. БРОУН.

В ЦЬОМУ році минуло сто років з дня народження відомого вітчизняного історика математики, професора Одеського (Новоросійського) університету Івана Юр'євича Тимченка (1863—1939).

І. Ю. Тимченко народився в Одесі. Тут він здобув освіту. Спочатку він навчався в гімназії, потім в Новоросійському університеті на фізико-математичному факультеті, який закінчив з ступенем кандидата і золотою медаллю восени 1885 р. В 1888 р. магістр чистої математики Тимченко читає в університеті лекції з математики на правах приват-доцента.

Значне місце у викладацькій діяльності Тимченка посідали також різні курси з теорії аналітичних функцій, у постановці яких в Новоросійському університеті велику роль відіграв І. В. Слешинський (1854—1931), який був провідним одеським математиком кінця XIX — початку XX ст.

На той час теорія функцій посіла значне місце серед математичних наук. Тимченко звертається до теорії аналітичних функцій і приходить до думки дати систематичний її виклад в дусі ідей Веєрштрасса з використанням ідей Коші і Рімана. Свою працю він назвав «Основания теории аналитических функций».

За задумом Тимченка перша частина мала бути вступом до систематичного викладу основ теорії аналітичних функцій. Головні увагу в ній приділено тим питанням, які привели до формування теорії функцій. Вона є дуже цінним дослідженням з історії математики, насиченим багатим фактичним матеріалом. В ньому широко використані першоджерела. При створенні цієї праці Тимченку прийшлося вивчити численну математичну літературу на нових і давніх мовах, ретельно її проаналізувати. Три випуски цієї праці були опубліковані і подані вченим як магістерська дисертація з чистої математики, успішний захист якої

відбувся наприкінці 1899 р.

В рецензії на дисертацію професор Слешинський характеризував її як «самостоятельную историческую монографию, имеющую целью изобразить развитие понятия о монотонности функций». Він

журналі він надрукував некролог Шарля Ерміти. В ньому ж виявився виконаний з його участю в редакції переклад знайденого в 1908 р. «Послання Архімеда до Ератосфена про деякі теореми механіки», а також кілька його допи-

ВИЗНАЧНИЙ МАТЕМАТИК

визначав, що в історичному викладі головну увагу звернуто на розвиток ідей. Дисертація Тимченка здобула визнання і закордоном. Німецький математик П. Штеккель в додатку до своєї статті з історії теорії функцій, присвяченій інтегруванню в комплексній області, спеціально відзначив пріоритет Тимченка у висвітленні досліджень Ейгера і Пуассона з цього питання.

Поряд з такими відомими істориками математики, як А. Браунмоль, Г. Енестрем, Г. Зутер, П. Таннері, Г. Цейтен, Тимченко вступив з окремими зауваженнями до другого видання чотирьохтомного капітального твору з історії математики М. Кантора.

Після захисту магістерської дисертації за ним постійно закріплюється викладання основних математичних курсів, перш за все курсу аналітичної геометрії. А пізніше він читає курс історії математики. Тимченко став відігравати досить помітну роль в Одесі не тільки у викладанні математики, а й у науковій і видавничій діяльності в галузі математичних наук, в основному пов'язаній з математичним відділенням Новоросійського товариства природознавців (організоване проф. М. О. Умовим) і його журналом «Вестник опытной физики и элементарной математики» (ВОФЭМ), з книговидавництвом

Співробітництво Тимченка в журналі ВОФЭМ почалося в 1892 р., коли на сторінках цього журналу з'явився його перший історико-математичний допис. В цьому ж

сві історико-математичного характеру, в яких оригінально трактувалась низка питань історії старогрецької математики.

З ЛІТОПИСУ УНІВЕРСИТЕТУ

Велику роботу в галузі історії математики виконав Тимченко при підготовці російського видання книги Ф. Кеджорі «История элементарной математики с указаниями на методы преподавания».

Передплачуйте журнал „Филологические науки“

(«Научные доклады высшей школы»)

В журналі друкуються статті з важливих проблем літературознавства і мовознавства. В літературознавчих статтях висвітлюються питання історії російської і радянської літератури, проблеми розвитку сучасних зарубіжних літератур, а також літератур Сходу.

Разом з тим журнал друкує статті з історії літературних зв'язків і з питання викладання літератур у вищій школі.

В лінгвістичних статтях висвітлюються проблеми історії розвитку російської та інших слов'янських мов, західно-європейських і східних. Журнал надає велику увагу розробці проблем вивчення систем різних сучасних мов, а також розв'язку нових методів в лінгвістиці.

Журнал регулярно проводить дискусії з важливих проблем літературознавства і мовознавства.

Розрахований на викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів і факультетів іноземних мов вищих учбових закладів Радянського Союзу та інших країн.

Періодичність — 4 номери на рік. Ціна номера — 1 крб., передплатна ціна на рік — 4 крб., на півроку — 2 крб.

Передплата приймається пунктами підписки Союздруку, поштами, конторами і відділеннями зв'язку, громадськими розповсюджувачами преси в учбових закладах і установах.

ЗБОРИ ОДЕСЬКИХ АРХЕОЛОГІВ

ОДЕСА здавна славиться науковими традиціями в дослідженні пам'яток давнього минулого Північного Причорномор'я. Ще в 1825 році в Одесі був створений археологічний музей — один із найстаріших на Україні, а в 1839 р. — одеське товариство історії і давнини — перше наукове товариство в дореволюційній Росії.

Ці наукові традиції успішно розвиваються в останні роки. Інтерес до історії своєї Батьківщини є невід'ємною частиною характеру кожної радянської людини. Археологією займаються школярі і вчителі, колгоспники і робітники, різні наукові установи.

В 1959 році в Одесі було створено на громадських засадах Одеське археологічне товариство, яке займається вивченням пам'яток давнини, охороною пам'яток культури, пропагандою історичних знань серед населення. Зараз в його лавах близько 400 чоловік, більше, ніж з 50 міст і областей Радянського Союзу.

З 23 вересня по 2 жовтня 1963 р. в Криму проходили треті за рік збори членів Одеського археологічного товариства, на яких були присутні близько 200 чоловік: вчені-археологи, краєзнавці, вчителі Одеської, Миколаївської, Херсонської, Кримської областей, працівники музеїв України, вчені Москви, Ленінграда, Києва, Одеси, Харкова, Львова, Кишинєва та інших міст СРСР. Серед них видні вчені — директор Інституту археології АН УРСР, доктор історичних наук С. М. Бібіков (Київ), проф. П. І. Борисковський (Ленінград), член-кореспондент АН УРСР Л. М. Славін (Київ), лауреат Державної премії, доктор історичних наук Т. С. Пассек (Москва), дослідник столиці скіфської держави в Криму — Неаполя Скіфського П. М. Шульц (Сімферополь) та ін.

Учасники конференції обговорили питання розширення пропаганди історичних знань в світлі рішень червеного Пленуму ЦК КПРС, охорони археологічних та історичних пам'яток, створення народних музеїв в селах, колгоспах, школах і на підприємствах.

Одеські археологи М. С. Синицин і А. Г. Сальников розповіли про діяльність Одеського археологічного товариства і музею. На конференції були прочитані доповіді про археологічні дослідження на території Криму і Північного Причорномор'я. Цікаві доповіді В. Ф. Гайдукевича (Ленінград) про давню історію Боспорського царства, М. І. Сокольського (Москва), про розкопки на Тамані, П. І. Каришківського (Одеса) про боспорські монети царя Євпатора, С. К. Черниш (Москва) про неолітичні пам'ятники нової культури на території СРСР — гумельниці, відкриті на території Одеської області і Молдавської РСР, І. Т. Чернякова (Одеса) про пам'ятники пізньої бронзи на території Одеської області, Д. Б. Шелова (Москва) про поїздку радянських археологів в Париж та ін.

Робота зборів Одеського археологічного товариства зробила певний внесок у вивчення давнього минулого нашої Батьківщини.

І. Т. ЧЕРНЯКОВ, аспірант-заочник кафедри давнього світу і середніх віків.

У другому виданні (1917 р.) Тимченко довів число доповнень до 29: вони склали третину книги і це була найбільш цінна в на-

Радянської влади він зразу став співробітничати з нею. Тимченко відіграв значну роль в організації Радянської вищої школи в Одесі і викладання математики в ній, в налагодженні математичного життя міста в двадцять років.

Протягом майже двадцяти років і до останніх своїх днів він керував кафедрою геометрії в інституті народної освіти, потім в фізико-хіміко-математичному інституті і, нарешті, у відновленому в 1933 р. Одеському університеті. Значний час він завідуював кафедрою математики в технічних вузах міста, зокрема в Одеському політехнічному інституті. Тимченко очолював з 1923 р. науково-дослідну кафедру математики м. Одеси, перетворену в 1929 р. на філію Українського науково-дослідного інституту математики, і пізніше в науково-дослідний інститут математики і механіки університету, що існував деякий час: тут була зосереджена наукова робота в галузі математики. На цій кафедрі в двадцять років проходила наукова діяльність С. О. Шатуновського, Г. К. Сулова, молодого М. Г. Чеботарьова та інших математиків.

Праці Тимченка з історії математики зберігають своє значення і зараз. Слідом за ним А. П. Юшкевич відмітив ідейні зв'язки теорії аналітичних функцій Лагранжа і диференціального числення Ейлера. В монографії С. С. Белозорова з історії загальної теорії аналітичних функцій, (Ростов на Дону), реалізовано багато що з задуманого Тимченком.

Його праці продовжують відігравати значну роль в розвитку історії математики в нашій країні.

С. М. КИРО,
доцент.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3. 22 ЖОВТНЯ 1963 р.

15—16 вересня почали прибувати в Софію делегати з'їзду. З усіх континентів земної кулі, з 30-ти зарубіжних країн на з'їзд прибуло понад 800 учених-славистів. За кількістю зарубіжних делегатів V з'їзд славистів був найчисленніший. Найбільші були делегації Польщі, Чехословаччини і Радянського Союзу. В роботі з'їзду, крім усіх болгарських славистів, узяли участь 250 учителів-філологів, середніх шкіл з усіх кінців Болгарії.

Про великий інтерес до слов'янознавства, про бурхливий розвиток славистичної науки свідчить і зростання від з'їзду до з'їзду кількості доповідей. Так, якщо на першому з'їзді славистів у 1929 р. було заслухано 86 доповідей, а на IV у Москві (1958 р.) 253, то на V з'їзді в Софії було заслухано й обговорено 545 доповідей і повідомлень. Важливіші доповіді були заслухані на трьох пленарних засіданнях, всі інші — в 13 секціях — мовознавчих, літературознавчих і історичних.

Коротко характеризуємо тільки деякі доповіді на мовознавчі теми.

На першому пленарному засіданні 17 вересня академік В. В. Виноградов зробив доповідь на тему — «Розличия между зако-

номерностями славянских литературных языков в донациональную и национальную эпохи». Варто звернути увагу читачів на такі його твердження: «В ранні періоди утворення буржуазних націй літературною мовою володіють обмежені соціальні угруповання, основна ж маса сільського, а також міського населення використовує діалект, напівдіалект і міське просторіччя; отож, національна мова, якщо її зливати з літературною, була б приналежністю тільки частини нації... Тільки в епоху існування розвинених національних мов, особливо в соціалістичному суспільстві, літературна мова як вищий унормований тип загальнонародної мови поступово витісняє діалекти і інтердіалекти і стає як в усній, так і в писемній спілкуванні виразником справжньої загальнонаціональної норми».

Таким чином, за В. В. Виноградовим, «основною ознакою розвиненої національної мови на відміну від мови народності

П'ЯТИЙ МІЖНАРОДНИЙ

(НАРИС ДРУГИЙ)

є наявність єдиної спільної для всієї нації, що охоплює всі сфери спілкування, унормованої літературної мови».

Друге пленарне засідання було присвячено 1100-річчю появи слов'янської азбуки й висвітленню ролі Кирила та Мефодія в розвитку слов'янської писемності. З ґрунтовними доповідями на цю тему виступили професор С. Георгієв та професор Й. Курц. До речі Радянський мовознавець В. О. Істрін до з'їзду надрукував солідну працю — «1100 лет славянской азбуки», працю, яку, на мій погляд, треба прочитати кожному студенту-філологу.

Третє пленарне засідання було вже присвячено підсумкам з'їзду. Було ухвалено, що VI Міжнародний з'їзд славистів відбудеться у Празі. Головою Міжнародного комітету славистів обрано академіка Чехословацької Академії наук Б. Гавренка.

На з'їзді працювало 13 секцій. В кожній секції було заслуховано й обговорено понад

40 доповідей. Автор цих рядків брав участь в основному у роботі секції «Слав'янська діалектологія» і «Слав'янські літературні мови». Хочеться поділитися деякими думками.

Академік В. Георгієв зробив цікаву доповідь на тему — «Праслов'янська і індоєвропейська мови». В світлі досягнень сучасної індоєвропейстики, — говорив доповідач — можна твердити, що праслов'янська мова виділилась з індоєвропейської прамови не в середині II-го тисячоліття до нашої ери, а значно раніше. Отож, праслов'янська мова існувала понад дві тисячі років. Найістотніші зміни в праслов'янській мові сталися в останній період її існування, в період розкладу первісно-общинного ладу, у слов'ян (середина I-го тисячоліття нашої ери).

Останнім часом діалектологі всіх сучасних слов'янських мов особливо цікавляться генезисом територіальних діалектів. Розв'язання цієї проблеми органічно зв'язане з вивченням питання класифікації місцевих діалектів, з вивченням їх специфіки, з виявленням у них рис колишніх родоплемінних діалектів. Питання класифікації місцевих діалектів болгарської мови у світлі нових даних лінгвістичної географії була присвячена доповідь професора Стойко Стойкова. Досвід болгарських діалектологів у розв'язанні цієї складної проблеми використовують, звичайно, і діалектологи інших слов'янських мов.

На актуальну тему — «Про укладання діалектологічних словників слов'янських мов» — зробив доповідь професор Ф. П. Філін. Основне положення його доповіді — словник народних говорів повинен бути диференціальним, у ньому повинні бу-

ти подані тільки діалектні слова, а не всі слова, вживані у мові носіїв говору.

Автор першого регіонального атласа українських говорів професор Й. О. Дзедзелівський у своїй доповіді висвітлює принципи, які повинні дотримуватися укладачі регіональних атласів усіх слов'янських мов. Регіональні і загальномовні діалектологічні атласи є перші кроки на шляху до укладання спільнослов'янського лінгвістичного атласа. Між IV і V з'їздами славистів працювала спеціальна комісія по підготовці спільнослов'янського лінгвістичного атласа. Ця комісія вже уклала питальник і затвердила сітку населених пунктів на території всіх слов'янських мов, в яких буде збиратись матеріал. Про це й повідомили учасників з'їзду представники Чехословацької діалектологічної комісії.

На секції слов'янських літературних мов професор М. Дилевський (Болгарія) зробив цікаву доповідь про українське рукописне євангеліє 1568 р. із Галича. Це рукописне євангеліє знаходиться в Музеї Відродження в болгарському місті Свіштов. Знайшов це євангеліє і перший про нього коротко повідомив у 1931 р. Г. Христов. Однак його повідомлення лишилось поза увагою дослідників. Професор М. Дилевський перший докладно його описав, надрукував дарчий запис цього євангелія в церкву м. Галича від Кіндрата Гребінниковича і проаналізував мову цього запису. Мова цього дарчого запису являє цілим рядом українських слів та ризми морфологічними й синтаксичними особливостями. Відкриття ще однієї пам'ятки українського письменства XVI ст. яскраво свідчить, що в цей час старослов'янська мова на Україні звукувала сфери свого вжитку, а українська народна мова розширювала їх, стаючи писемною літературною мовою.

Доц. А. А. МОСКАЛЕНКО

ЕКСПЕДИЦІЯ ГЕОГРАФІВ

На географічному факультеті відбулась знаменна подія: стала до ладу нова будова Проблемної лабораторії, якою керує доц. Л. Б. Розовський.

І зразу ж ця наукова установа відзначила добрим справи своє друге народження. Згідно з новою тематикою, Проблемна лабораторія зобов'язана виконувати дослідження морських берегів північно-західної частини Чорного моря. Перша черга цих досліджень проходила літом цього року на ділянці морського узбережжя від дельти Дунаю до Дністровського лиману, включаючи і саму дельту. Експедиція була комплексною. В ній брали участь співробітники кафедри фізгеографії: доц. Г. М. Аксент'єв (начальник рейсу), кафедри геології і мінералогії: доц. Л. М. Пазюк, Н. І. Ричковська, Г. О. Ричковська, проблемної лабораторії: Л. В. Іщенко і Г. І. Іванов.

В завдання експедиції входить збір матеріалу і комплекс польових спостережень для складання кадастра морських берегів названого району. Для цього необхідно було дослідити характер підводного схилу, геологічну будову і морфологію пляжів, докладний аналіз ґрунтів порід берегу.

Особливо цікавими були роботи в дельті Дунаю. Повноводний Кілійський рукав виносить велику кількість піску і глиняних частинок, які, відкладаючись, нарощують дельту в сторону моря. Завдяки роботі хвиль і течій річки, створюються острова різноманітних форм, які поросли густою

рослинністю. Геологічні зразки, геоморфологічні розрізи, проміри дна і спостереження за роботою хвиль дадуть можливість зробити деякі висновки відносно берегових процесів в дельті Дунаю.

Незважаючи на несприятливу погоду, вдалось більш-менш повно дослідити район узбережжя від с. Приморське (б. Жебріяни) до Дністровського лиману. Одночасно вивчалися відгороджені від моря величезним баром лимани — Сасик, Джантшейський, Шагани та інші. З «Мечникова» досліджувалось нашим водозаєм морське дно на морській лодці «Геолог», проводились промірки прибережної частини підводного схилу.

Район морського узбережжя, який вивчається, дуже цікавий і для геологів, і для географів-береговиків. Протягом декількох десятків кілометрів тягнеться піщаний берег, і тільки невеличка полоща лосьового берега перериває цю одноманітність. Піщаний пересип, який відділяє цілу серію лиманів від моря, має складну будову.

Експедиція пройшла дуже добре. Зібрані матеріали оброблюються, почались писатись звіти. Колектив наукових співробітників був народжений за всі трудності польового життя і роботи на морському березі. Хотілось би, щоб нова в нашому університеті галузь науки — про морські береги — одержала широкий розвиток, а єдиний на Чорному морі університет зайнявся також і підготовкою спеціалістів в цій галузі.

Ю. ШУЙСЬКИЙ.

ЕСТЕТИЧНИЙ НАГЛЯД НЕОБХІДНИЙ

Цього літа велись ремонтні роботи в університеті. Про якість їх поки що судити важко. Але про естетичну якість можна і потрібно говорити вже зараз. Повторення помилок ремонту і оформлення зовнішнього вигляду приміщень тепер, коли університет готується до свого сторіччя, коли приділяється багато уваги і витрачаються значні кошти, може коштувати дуже дорого. Звичайно, кошти, які відпущено на оформлення, не кидаються на вітер, їх використовують при ремонті. Але витрачають їх на альфрійні роботи, які тільки спотворюють приміщення (як це трапилось з читацьким залом студентської бібліотеки), чи на голубі панелі, які роблять похмурими коридори.

Відомо, що сучасний стиль оформлення інтер'єра вимагає, щоб гладенька стінка була окрашена в який-небудь тон, а не відображала безглузді архітектурні деталі; коридори повинні радувати око, а не стомлювати.

На жаль, оформлення учбових приміщень до цього часу віддано на відкуп малярних і альфрійних справ майстрам, які мало відповідають за це. Чомусь існує думка, що в цих майстрів є великий досвід і що на них можна покластись.

Але це ж не так. Сучасний стиль оформлення тільки прокладає собі шлях, а досвід

майстрів — це досвід оздоблення. Нам скажуть: — Немає матеріалів, фарб... тому і робимо, як можемо, і з чого можемо. Але це тільки відмовлення. Потрібні, очевидно, були консультації художника. Художник краще і легше справиться із завданням, ніж маляр. Адже ні-

За і проти

хто не скаже серйозно, що дефіцитні матеріали появляються на складах, коли за справу беруться малярі, і зникають, коли втручаються художники? Значить справа в тому, що майстри-малярі й альфрійники не вимогливі до використовуваних матеріалів. І це задовольняє господарників. Взаємна невимогливість і породжує халтуру.

Значить, тим більше необхідно, щоб художники не тільки складали ескізи оформлення приміщень (що робиться далеко не завжди), але і слідкували за виконанням оформлюваних робіт.

Нам здається, що давно пора добитись положення, коли художники не оздоблювали б вже спотворені альфрійними та іншими вигадками приміщення, а самі б працювали над інтер'єром цих приміщень. Чому б господарській частині університету не вимагати від керівни-

ків кабінетів, лабораторій і комедантів учбових корпусів разом з заявками на ремонт ескізи оформлення? Адже університет має особисту художню майстерню, яка може повністю справитись з таким замовленням.

Думається, що естетичний «нагляд» у вузі не менш важливий, ніж нагляд технічний.

В. ЗІНЧЕНКО,
ст. лаборант.

Від редакції: Ми чекаємо, щоб і інші товариші висловились з цього приводу. Ми вважаємо, що естетичний вигляд приміщень — справа серйозна. А хіба ви проти, товариші господарники?

Пам'яті Л. РУДЕНКО

Ще кілька днів тому Ліда Руденко (Писаненко) була з нами. Хіба допоможе горю високі слова? І все ж без них не обійтись.

Як жива, стоїть вона перед нами. Робота, навчання, сім'я. За цими простими словами, які стали буденним символом нашого життя, криється нелегкий труд і піклування.

Ліда була хорошою студенткою, душевним і чуйним другом і прекрасною дружиною. Здавалось, що в ній закладений нескінчений заряд життєрадіості. Сьогодні її немає з нами. Вона померла, щоб дати життя, яке так палко любила, другій людині, її сину-малютку.

Ми бережемо в наших серцях добру пам'ять про нашу любиму Лідочку.

ГРУПА СТУДЕНТІВ.

З ІСТОРІЇ АКРОБАТИКИ В ОДЕСІ

ІНТЕНСИВНИЙ розвиток акробатики в нашій країні починається після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції. Акробатика стала не тільки видом циркового і естрадного мистецтва, але і повноправним видом спорту.

Значний поштовх розвитку акробатики дали всеозовні фізкультурні наради (з 1931 р.), а також випуск у 1939 році першої класифікаційної програми і включення акробатики до комплексу ГТО.

В нашому місті і до Великого Жовтня були окремі майстри-акробати. В газетах згадується цікавий випадок: в 1870 році акробат Блонден здійснив мандрівку по канаті, який було натягнуто від шпилью Одеського оперного театру до колишнього англійського клубу (на Пушкінській вулиці). Але посправжньому популярною стала акробатика в Одесі в роки Радян-

ської влади.

Центром розвитку акробатики в Одесі слід вважати спортивний клуб «совработников» (нині — спортивне товариство «Буревісник»). Ще в 20 роки на його майданках, що були розташовані на березі моря, в Отраді, тренувались окремі групи. Спочатку це була пірамідна акробатика, з роками вона прийняла складні форми.

Сильнішими в Одесі були в ті роки Іван Белобров, який загинув в боях за Батьківщину в роки війни, Василь Грачек, Кость, Павленко, Олександр Волошин та інші. Багато з тих, хто розпочав свій спортивний шлях в клубі «совработников», присвятили життя цирковому мистецтву.

Для нас цікаво те, що ці акробати тренувались у залі по вул. Ласточкина, 28, що є зараз спортзалом ОДУ. Продовжуючи славі традиції, студенти нашого університету протягом десяти років завоювали перехідний кубок найсильнішого колективу міста.

За післявоєнні роки в стінах ОДУ виховано багато відмінних акробатів. Закінчила університет майстер спорту Г. Сітро, стали вкладачами фізфаку і ведуть наукову роботу першорозрядники В. Сатанов і Ю. Красний, та хіба всіх перелічити. Справа честі наших студентів-акробатів — зробити все, щоб наш колектив знову став найсильнішим у місті.

І. Д. КАПУСТІН.

Т. в. о. редактора
Є. ГОГУНСЬКИЙ.